

בס"ד כד' אייר ה'תשע"ד
הדלקת נרות - 19:17
צאת השבת - 20:09
רבנו תם - 21:03
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 720
@ ביום רביעי כח' אייר "יום ירושלים" בירתנו לנצח.
@ השבת "מברכין". ר"ח סיון יחול בע"ה ביום שישי.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה לבשרות טובות וישועות, אכ"ר.

אברהם יגל

לעי"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "והיה מספר"
(הושע ב')

פרשת במדבר

השבת לט' לעומר
פרקי אבות - פרק ה'

סגולה לומר **ביום חמישי** ערב ר"ח סיון את תפילת **השל"ה הקדוש** להצלחת הילדים וכל המשפחה.

בני נפתלי הילודיהם למושפחה"ם (א, מ"ב)
אצל כל השבטים נאמר "לבני", פרט לנפתלי שנאמר אצלו "בני", ויש להבין ענינו של דבר? ברם, המיפקד הנוכחי הרי נועד לקבוע את מספרו של כל שבט לחוד, שכן מפקד כללי כבר נערך באותה שנה והסיכום היה עתה כמקודם (עיי"נ רש"י). נמצא שהיה צורך לקבוע כל שבט ושבט ולקבוע את מספר נפשותיו. אבל לאחר שכבר נפקדו כל השבטים ונשאר רק שבט נפתלי, כבר היו יודעים ממילא את מספר נפשותיו, בהתאם למיפקד הכללי הקודם, ולא היה עוד צורך לפקדו. לפיכך לא נאמר "לבני" כי אם "בני נפתלי" - שכבר נתברר ממילא מה מספרם של אלה.

מענייני הפרשה:
← מיפקד צבאי שנערך לבני ישראל ע"י משה ואהרן ונשיאי השבטים.
← מספר הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה.
← מספרם של כל בני ישראל מלבד שבט לוי.
← פירוט תפקידם המיוחד של בני לוי.
← סדר חנייתם ונסיעתם של בניי במדבר.
← מיפקד הלוויים.

"למושפחה"ם לבית אבה"ם (א' ב')
במדרש: בשעה שקיבלו ישראל את התורה נתקנאו בהם אומות העולם. מה ראו אלו להתקרב יותר מן האומות? אמר להם הקב"ה הביאו לי ספר יוחסין שלכם שנאמר: הבו לה' משפחות עמים כפי שמביאים בניי. ויתילדו על משפחותם הכוונה שבני ישראל קיבלו התורה ברצון והיחוס כדי לזכך אותם מזהמת אדם הראשון. אבל אומות העולם לא רצו לקבל התורה. (יוסף חן)

"ואתכם יהיו איש איש למוטה" (א' ד')
אין ממנים שני אנשים שהם רחוקים בטבעם והנהגתם במינוי אחד. שאפילו בבעלי חיים הקפידה התורה: לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו שיש להם דאגה גדולה לשכון עם מי שאינו מינו. (עדן מקדם)

"מבן שלוששים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה..."
לעשות מלאכה באוהל מועד"
כאן מבואר, שהזמן שבו מתחיל לוי לעבוד הוא משיגיע לגיל שלוששים, ואילו בפרשת בהעלותך מבואר שהגיל הוא עשרים וחמש. סתירה זו מקשה הגמ' בחולין דף כ"ד, ומתרצת "כ"ה ללימוד ושלששים לעבודה", כלומר מגיל עשרים וחמש מתחיל הלוי ללמוד את העבודה, ומגיל שלוששים מתחיל לעבוד בפועל.

"איש ראש לבית אבתיו הוא" (א, ד)
דרכו של עולם, כשעולה אדם לגדולה ונעשה ראש ומנהיג, טיבו נעשה יותר גרוע משהיה לפני-כן, (כדרך שאנו מוצאים אצל ירבעם בן נבט, שבתחילה היה צדיק והוכיח את שלמה המלך, ואילו משעלה על כסא המלוכה נעשה חוטא ומחטיא את הרבים). לפיכך מעידה כאן התורה, כי "ראש לבית אבותיו הוא" - שכל אחד מהם נשאר תמיד כמות שהיה ("הוא" - בצדקו מתחילתו ועד סופו").

"זאת עבודת בני קהת" (ד' ד')
יש לפרש: זאת עבודת בני, רצה לומר עיקר עבודתם בעולם הזה. בני קה"ת - ר"ת: קדושה, הדלקה, תרומה. קדושה שמקדשת האשה את עצמה בימי נידתה, הדלקת הנר והפרשת חלה תרומה, ועל ידי זה תזכה באוהל מועד קודש הקודשים לאור באור ה' תחת כנפי השכינה. (מחנה דן)
"והחזינים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה" (ב' ג')
מה שבחר הקב"ה ביהודה לנסוע ראשונה, כי יהודה הוא הגיבור וסומך על זכות התורה של יששכר ושל מחזיקי בידי התורה ואוכלוסיו מרובים ולא ישוב מפני כל. וזה הטעם שהיה דן מאסף לכל המחנות ונוסע אחרון. כי משה רבנו המשילו לאריה - דן גור אריה וגם הוא אוכלוסיו מרובים ויכול להילחם עם האויב ולנצחו ואז מחנה ישראל במגן וצינה בשני אחריות פנים ואחור. (מכלל יופי)

פינת הניבים והפתגמים
תדבק- לשוני לחכי = מעין שבועה: לא אוכל לדבר עוד, יאבד לי פושר הדבור.
דוגמה: בטרם הרשע הודיע חבר הקנטת לעתונאים ולחוקרים: "אמרת את כל האמת ורק את האמת, ותדבק- לשוני לחכי, אם שקרתי".
מקור: מתחת לחפה אומר החתן: "אם-אשפחך ירושלים תשפח ימיני, תדבק-לשוני לחכי אם-לא אפרכי, אם-לא אעלה את-ירושלים על ראש שמחתי" (תהילים קל"ז, ה - ו). (ניבונקו)

"קול יון וקול חנה, קול חתן וקול כלה" מזל טוב ואיחולים לבניים לידודנו
משיה ומזל כהן הי"ו גדי וסיגלית הרוש' (דנין) הי"ו
רגל נישואי דוד הי"ו עם אביטל מנב"ת. יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכשול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"יהוה יי"ש אלהינו ואלהינו כבוד אלהינו"
 מתכבדים אנו להזמין את תושבי יבנה להשתתף
 בשמחת **"הכנסת ספר דורה"**
 לרפואת **רם-שלמה-רפאל** כהן-זדה הי"ו
 שתתקיים אי"ה ביום **רביעי כח' אייר** תשע"ד
 (28 למאי 2014 למניינם)
 בביתה של משפחת **כהן-זדה** ברחוב **החבצלת 29**, יבנה.
 בהשתתפות רבנים חשובים ומכובדים וקהל רב.
בתוכנית: 18:00 - מנחה וכתובת ספר התורה.
 19:00 - יציאת התהלכה בשירים ומחולות
 לבית הכנסת **"אור ודרך"** ברחוב אבוחצירא, יבנה.
 בסיום התהלכה: תפילת ערבית ו**סעודת מצוה**
 כיד המלך באולם בית הכנסת **בוכריס**.
ברוב עם הדרת מוכך.
 בברכת ברוכים הבאים בשם ה' **מישפחת כהן-זדה** הי"ו

פרכות ואיחולים לפסיים כחי ונטלי ככפוף הי"ו
 להולדת **הבת** מנב"ת. יה"ר שתגדל כאימותנו
 שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה
 ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה **לאברהם ועליה כלפון**
ולאברהם ולאח אהרון שירונו נחת מיוצאי חלציהם

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

מה הנזקים הנגרמים לילד
 כתוצאה מרגשות אשמה הוריים?

אין ספק שהורים המרגישים רגשות אשמה סובלים, אך גם ילדיהם סובלים מכך. ברגשות האשמה העצמית שיש להורים טמונה סכנה רבה להתפתחות הילד, לעיתים יותר מאשר במעשים "שגויים" של ההורה. ראשית, ילד שהוריו פועלים מתוך רגשות אשמה עלול ללמוד שהוא מקופח ויש לרחם עליו ואולי אף מגיע לו פיצוי מההורה. זו תפישת חיים מסוכנת, שעלולה לפגוע קשות בהמשך תהליך ההתפתחות התקין של הילד.

שנית, ילד שגדל עם הורה שמרגיש אשמה עלול, בצורה פרדוכסלית, להפנים את תחושות האשמה של ההורה ולהרגיש גם הוא אחראי ואשם. הוא עלול להאמין שהוא באמת אשם בכל הדברים הנוראים שקורים בבית: שכל ערב הופך לסיוט, שמאחרים כל בוקר, שאימא כועסת וכיו"ב. כלומר, הורה רדוף-אשמה יגדל ילד רדוף-אשמה. אין הורים שלא אוהבים את ילדיהם, תנו לעצמכם את החופש לבטא את ההורות שלכם כפי שאתם. בסופו של דבר הילדים שלכם ירוויחו מכך. ככל שצטרכו להיות פחות מושלמים, כך נחשו פחות כעס ואשמה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לשילמה וז'ילה בנישור הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
 זכות השיעור בלויין לרפואתם
 והצלחת כל ילדיהם שיתברכו
 בכל מילי דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות, בפרנסה טובה,
 וחיים טובים ומאושרים וירונו
 נחת מכל יוצאי חלציהם.
 להבדיל לעיני **מאיר** בן **מסעודה** ז"ל

פרכות ואיחולים לפסיים

ליוסף דידי ורעייתו
 להולדת **הבת** מנב"ת
 יה"ר שתגדל כאימותנו
 שרה רבקה רחל ולאח, תזכו
 לחופתה ותצליח בכל דרכיה
 ומעשיה ברוחניות ובגשמיות.
 וברכה **ליהודה ונעמי דויד**
 שיזכו לזיווג הגון לילדיהם
 וירונו נחת מיוצאי חלציהם

ברכה והצלחה

למרדכי ומיכל מוסאי
 זכות השיעור והתהילים
 תגן בעדם שיזכו בפרנסה
 טובה, רפואה שלימה,
 אושר ושלווה. יתגשמו
 משאלות ליבם לטובה
 וירונו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם.
 וזיווג הגון **לכל ילדיהם**

פרכות ואיחולים לפסיים

למשה וריקי ישראלי הי"ו
 בהגיע הבן **יעקב נ"י למצוות**
 יהי רצון שיעלה במעלות התורה
 והיראה ובכל דרכיו ומעשיו. שיתברך
 ברוחניות בגשמיות, יצליח בלימודיו
 ויפוצו מעיינותיו להגדיל תורה.
 וברכה **לרחמים ואסתר עמרני הי"ו**
 שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

אפרים יוכי נסימי הי"ו
 על הסיוע לזיכוי
 הרבים. שיזכו בפרנסה
 טובה, רפואה שלימה,
 אושר ושלווה. יתגשמו
 משאלותם לטובה,
 וירונו נחת ושלווה.
 מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

לרעיית הלוי
 בת הג'ית מנב"ת
 בכלל בנות ישראל
 שתזכה לזיווג הגון
 משרש נשמתה
 הטהורה, בפרנסה
 טובה, רפואה שלימה,
 אושר ושלווה. וברכה
לעזרא וחגיית הלוי

ברכה והצלחה

יהודה וחגיית אמונה
 שיזכו בפרנסה
 טובה, רפואה
 שלימה, אושר
 ושלווה. יתגשמו
 משאלות ליבם
 לטובה, הקב"ה יאריך
 ימיהם ושנותיהם
 בנעימים

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"**
 משרד בלויין **בכל מוצאי שבת**
 את שיעורו של **הראשון לציון**
 הר"ה יגל **יעקב יוסף שליט"א**
 בבית הכנסת **"אוהל מועד"**
 בשעה **21:30** השיעור יוקרן
 על **מסך ענק**. בע"ה תתקיים
סעודה רביעית, בחסות **"בית הלחם"**

רפואה שלימה

לזוכה לכזרי
 בת ביבי מנב"ת
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לר"י אבריה
 וש"סיה גידיה.
 שתחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות עם
 בעלה **ניסים הי"ו**.

לע"נ הישר והענו

מאיר בנישו ז"ל
 בן **מסעודה** ז"ל
 נפטר כה' באייר
 ביום ראשון פקידת שנתו

לע"נ החסיד והענו

נסיים נסימי ז"ל
 בן **מרדכי וביבי** ז"ל
 נפטר א' סיון תשע"א
 ביום שישי פקידת שנתו

ברכה והצלחה

לאליהו ואסנת-מיטל'
 בשיה הי"ו
 על הסיוע לזיכוי הרבים.
 שיזכו בפרנסה טובה,
 רפואה שלימה, אושר
 ושלווה. יתגשמו משאלות
 ליבם לטובה, הקב"ה
 יאריך ימיהם בטוב,
 והצלחה בכל לילדיהם
הודיה ומלאכי בשה הי"ו

רפואה שלימה

לשרה סיבזי
 בת סעדה-עדנה מנב"ת
לאילנה-ברכה בשה
 בת חנה מנב"ת
למסעיד מלכה
 בן שרה הי"ו
למלכה שמואל
 בת שרה מנב"ת
 הקב"ה יאריך ימיהם
 בטוב ושנותיהם בנעימים.

רפואה שלימה

לשבהאי מוסאי
 בן זליכה הי"ו
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לר"מ אבריו
 וש"סיה גידיו. שיחזור
 לאיתנו הראשון
 ויזכה לשנים רבות
 טובות ונעימות
 עם רעייתו
 רחל בת ביבי מנב"ת.

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה
יואל פארג' בן פרתה הי"ו
גולשן באבאי בת מרים מנב"ת
רחל עמרני בת זליכה מנב"ת
רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת
שרה ביבי לאוי בת רבקה מנב"ת
יעל לריאן בת רחל מנב"ת
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

משה נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
בנהוד (בני) ח' בן אירן הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו

רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל
משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל
שמעון שבת בן רחמה ז"ל
חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל
ציון נאמן בן מרים ז"ל

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל
שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל
ליאורה עטיה (נאמן) ז"ל בת שושנה שתחיה
מזל דיין בת עליה ז"ל
גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל
סלבינו כהני בת גולד ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
מרבתי לאוי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

054-7743834

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שאלה: האם מותר להתפלל עם סנדלים, או כשעומדים יחפים?

תשובה: המתפלל, צריך שיכין מקום ראוי לתפלתו, וצריך שיכין כראוי את בגדיו, גופו ומחשבתו, שהרי הוא עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

לבוש מכובד בתפלה - במסכת שבת (דף ט:): הובאו כמה ענינים, שהכלל המבואר מהם, שמשום "הכון לקראת אלהיך ישראל", על האדם להקפיד על לבושו בשעה שעומד לפני המלך, מלכו של עולם ועליו להקפיד שיהיה לבושו נאה, כעומד לפני מלך.

הלבוש תלוי במנהג - ולפיכך כתב הרמב"ם (בפ"ה מהלכות תפלה הלכה ה), שלא יעמוד אדם ויתפלל ברגלים מגולות, שהרי אין רגילות לעמוד בפני אדם חשוב, שר או מלך, כאשר הרגילים מגולות. והוסיף על כך רבינו הרמב"ם, שהדבר תלוי "אם דרך אנשי המקום שלא יעמדו לפני גדולים אלא בבתי רגלים", כלומר, במקום שנוהגים תמיד ללכת עם נעליים, אסור להתפלל בלא נעליים, אבל במקום שנוהגים ללכת יחפים גם בפני אדם חשוב, מותר להתפלל יחפים.

ובגמרא במסכת חגיגה (דף יג:): אמרו "לאו אורח ארעא לגלויי כרעיה קמיה מריה", כלומר, אין זו מדת דרך ארץ, גלגלות את הרגלים לפני האדון, הוא ה' יתברך. (ומרן הבית יוסף (סימן צא) הסביר, שאין זו מדת דרך ארץ לגלות את הרגלים, דוקא במקום שרגילים תמיד לכסות את הרגליים, אבל במקום שרגילים לגלותן, כפי שרגילים בכל ארצות ערב להתפלל יחפים, אין בכך כלום, שהרי רגילים לעמוד כן בפני הגדולים תמיד. וביאר שכן הדין לכל השיטות.

ובפרט בארצות המזרח שבהם נהגו בהרבה מקומות לחלוץ נעליהם לפני שהיו נכנסים לבית הכנסת, (שו"ת הרשב"י סימן רפה והחיד"א בברכ"י סימן קנא), והיו עושים כן בדרך כבוד לבית הכנסת, שמתרים להתפלל יחפים. ורק במקום שנוהגים ללכת תמיד בנעליים, אין להתפלל יחפים.

ולכן גם לדון השאלה שלפנינו, הדבר ברור, שבמקום שרגילים ללכת תמיד עם סנדלים, מותר להתפלל עם סנדלים. אבל בשום מקום בזמנינו לא נוהגים ללכת יחפים לגמרי, ובודאי שליד אדם חשוב אין המנהג כלל ללכת יחפים. ולכן נראה שאין להתפלל יחפים גם בזמן הזה. ואין חילוק בזה בין מי שמתפלל ביחיד לבין מי שמתפלל בציבור (שבת י:).

שאלה: האם מותר להתפלל עם פיז'מה?

תשובה: המתפלל, צריך שיכין מקום ראוי לתפלתו, וצריך שיכין כראוי את בגדיו, גופו ומחשבתו, ולפיכך כתב הרמב"ם (בפ"ה מהלכות תפלה הלכה ה), על המתפלל "לתקן מלבושיו תחלה, ומציין עצמו ומהדר, שנאמר השתחוה לה' בהדרת קדש, ולא יעמוד אדם בתפלה באפונדתו" (שהוא בגד שלא לובשים כאשר עומדים בפני אדם חשוב), מפני שבשעת התפלה יש לעמוד בלבוש מכובד ומסודר. ולפי זה נראה שבדאי אין לאדם בריא לעמוד בתפלה עם בגד שינה "פיז'מה", שאין הדרך כלל לעמוד בפיז'מה בפני שום אדם, ובודאי שלא בפני אדם חשוב כמו שפסק הרמב"ם. ולגבי אדם חולה, כבר מצאנו שהקלו לגביו בעניינים אלו, לגבי תפלה, שהרי כל אדם חייב להתפלל כשהוא עומד, ואילו לגבי חולה פסק מרן (סימן צד) שאם אינו יכול לכיין כשהוא עומד מרוב חולשה, רשאי להתפלל כשהוא שוכב על צדו. ולפיכך כתב הגאון רבי עובדיה הדאיה ז"ל בספרו שו"ת ישכיל עבדי, שאין מחייבים אדם חולה ללבוש בגדים כדי להתפלל, ורשאי להתפלל כשהוא לובש "פיז'מה" ובתנאי שהיא נקייה כראוי.

ולסיכום: אסור להתפלל עם בגד "פיז'מה". ולאדם חולה שקשה לו ללבוש בגדים, יש להקל שיתפלל עם בגד פיז'מה, ויקפיד על נקייתו.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כה הדיבור - פרשת במדבר

פרשתנו מתחילה "וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד..." אל תקרי מְדַבֵּר אלא מְדַבֵּר. נסביר איך זה קשור "לכת הדיבור". ידוע שני מסלולים בחייו של האדם, או שמנתב עצמו למְדַבֵּר או למסלול למְדַבֵּר, אם אדם מרגיש עצמו תמיד כמְדַבֵּר, עניו, שפל, הולך בכפיפה, מרגיש שתמיד דורכים עליו ומקסימום התגובה תהיה מעל האבק ומגיב לאחר מעט ובשקט. אז מסלול חייו שקט, רגוע ושלו והאבק שמוציא זה הסך דיבור שמוציא. אבל אם מסלול חייו זה המְדַבֵּר וזהו אופיו, אזי חייו וחייו הסובבים אותו אינם חיים טובים. תמיד מחלוקות, תמיד לשון הרע ורכילות ופגיעות הדדיות.

"שאו את ראש..." האם זה רומז למְדַבֵּר בהתנשאות ורוצה להיות תמיד בראש? מוכר לנו לא? רוצה להיות חזן, בעל קורא, גבאי, וזה זורם גם לגשמיות, בבית, בחניה, בכביש, ושם זה המסלול להתנשאות. אבל ישנו סוג אחר של מְדַבֵּר, זה המדבר רק טוב ושופט לכף זכות וההלל ומשבח תמיד את ה' יתברך, ומודה על הכל וקורא ושונה בתלמוד תורה, ואז בני הפסוק במלואו: "שאו את ראש כל עדת בני ישראל..." דהיינו שהענווה שבו גורמת לראות את כל עדת בני ישראל בעין טובה אפילו אם הוא זכה להיות ראש. באחד מהדברים שנזכרו כאן "במספר שמות" דהיינו גם אם סופר לא תהיה חלילה פגיעה באנשים.

הפרשה מראה בהמשך שכל פרשת במדבר זה "ואלה פקודי... למשפחות... נשיאי העדה..." דהיינו ספירה, כמות, תפקוד של עם ישראל ורק ע"י עין טובה ויותר וכבוד הדדי שלנו כלפי האחר, יזכה לראות את מעלתו ולא חסרונו. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

מה עדיף: פעילות גופנית או ירידה במשקל?

פעילות גופנית יכולה לתרום משמעותית לירידה במגוון גורמי סיכון: הורדת לחץ דם, הפחתה ברקמת שומן ביחס למסת שריר, שיפור ברגישות לאינסולין והורדת סיכון לסכרת סוג 2. כמו כן לא רק שפעילות גופנית מורידה את רמות הכולסטרול הרע, היא גם אחת הדרכים היחידות להעלות רמות הכולסטרול הטוב. על אף הירידה בסיכון לתמותה כללית ולתמותה ממחלות לב, שמנים בכוסר גבוה עדיין נמצאים בסיכון מוגבר להיארעות סוכרת ושכיחות של גורמי סיכון בהשוואה לבעלי משקל תקין עם כוסר ירוד. כך שאכן ישנו יתרון בריאותי בהימנעות מהשמנה. אך כיצד נכון למדוד הצלחה? השאלה שלא נשאלת מספיק היא האם הירידה נשמרת גם בטווח הארוך.

הלוויה משמים

המחשבות דהרו אחריי בטירוף מסחרר. הייתי בכביש האוטוסטרדה בדרך לשיקגו. אולי בהשפעת הנסיעה המונוטונית ואולי בגלל העצב שהזדחל לעברי בדמות נחש ייאוש ארסי. ואולי הכל ביחד הביאו אותי לערוך חשבון נפש אישי ונוקב עם עצמי. עוד מעט ימלאו שנתיים לירידתי מהארץ. הגעתי לכאן רק כדי לשפר את מצבי הכלכלי, אך לא נחלתי בכך הצלחה. מידי יום ניקרו הזדמנויות מפתות לפתחי אך כשהעניין רקם עור וגידים הכול קרס כבניין קלפים ונותרתי פעם אחר פעם מחוסר עבודה. הייתי חרוץ וישר ומוכן לעבוד כמעט בכל עבודה ולכן לא בחלתי בעבודות מזדמנות.

בסך הכול מצבנו הכלכלי היה דומה למה שהיה לנו בישראל אולי טיפ טיפה יותר טוב, אבל לא משהו שמצדק ירידה מן הארץ וקריעה מן המשפחה ושינוי מערכת חיים לאישה ולילדים שאפילו לא הכירו את השפה. הבטחתי להם הרים וגבעות והם הלכו אחריי באש ובמים אך הנה כבר שנתיים שאני בקושי בקושי מספק את צרכיהם. שוב נסיעה מתישה לפגישה עם איש עסקים בשיקגו, מי יודע מה יצא ממנה.

ומה יהיה על רוחי אשתי? היא שכל כך הייתה מחוברת למשפחה, להוריה ואחיותיה, כל כך קשה לה כאן ושום שיפור לא נראה באופק. המחשבות הכאיבו לי, פיזית ממש. ובלי להבין איך זה קרה שמעתי את עצמי קורא בקול מתוך בכי אמיתי ועמוק: "ריבונו של עולם תרחם עלי, תרחם עלי אני כבר לא יכול, אני כבר לא יכול, שנים של מאבק בלתי פוסק כדי להרוויח את לחמי בנחת ולא בצער ובסוף הרבה צער ועוגמה ומעט מאוד פרנסה. והלא לכל בריה ובריה אתה נותן את מחסורה והכול שלך וממך. ומה זה בשבילך לברך את פרנסתי. ואתה יודע מה גם? לא משנה לי באיזו דרך תבחר, העיקר שאשתחרר מטבעת החנק הזאת של 'בנפשו יביא לחמו'..." התפללתי מנהמת ליבי. ידעתי שאם אשוב הפעם אחרי עוד פגישה ואומר לה לרעייתי המסורה, ששוב לא יצא מזה כלום. היא תחריש, ותשפיל מבט אבל בלילה תשחה בדמעתה. לא יכולתי לעמוד בזה. הדרך ארכה לי מאוד וצריך הייתי להתפלל מנחה בטרם יעבור זמנה. אך לא היה כל סימן לבית כנסת או מגרש חניה קרוב, שלא לדבר על סימני יישוב אחרים. לעצור בצד אין מצב בכביש מהיר מעין זה ואני מרגיש לכוד פיזית ונפשית עד כדי מחנק.

לפתע הבחנתי בשלט יציאה שהכריז סמיטרי (בית קברות) בלי לחשוב פעמיים נכנסתי בנתיב המסומן ועצרתי את הרכב ברחבת חניה קטנה. לא היה לי רגע ונכנסתי בהול לבית הלוויות מיד ראיתי שזהו בית לוויית נוצרי. שיהיה אמרתי, חשבתני שמיד אגיע לרגע הרווחה אך אויה שני זקנים עטו עלי בכניסה בידם פנקס עבה ועט. הם שאלו לשמי ולכתובתי ולכל פרטיי האישיים. הסברתי שאני רק נכנס שנייה, לא עזר. הם התעקשו להבהיר לי שישנו נוהל שכל הנכנס לבית הלוויית צריך לרשום את פרטיו. ארצות הברית היא ארץ החלומות, המהמתי לעצמי מתוך לחץ הזמן האוּזל לתפילה.

בבית לוויית צריך למסור פרטים אישיים: באותו הרגע הבטחתי לעצמי שאם הקב"ה יענה לתפילתי אשוב מהר לארץ ישראל. מסכת עינוי הגיעה סוף סוף לקיצה נשמתי לרווחה והתפללתי בכוונה רבה ושפכתי את שיחי לפני ריבון העולמים. חילצתי עצמי במהירות מכל הצלבים והקברים שמסביבי אל מכוניתי ואל הרחוקי. הפגישה בשיקגו לא הצליחה וכן כל מה שניסיתי מאז. המצב הכלכלי שלי הלך והחמיר ומשום מה תמיד אמרתי בליבי קרוב ה' לכל אשר יקראוהו באמת והקריאה היא שקראתי בדרך לשיקגו הייתה כה אמיתית איך זה שלא נענית?!

כשלושה חודשים אחר כך קיבלתי שיחת טלפון. קול בלתי מוכר שאל אם אני הוא ג'וסף קליין שהשתתף לפני שלושה חודשיים בלוויית של מריה וויט. שמי ג'וסף קליין אמרתי אך מעולם לא השתתפתי בלוויה של אף מריה אמרתי. הטלפון ניתק. במהלך אותו שבוע חזר הריטואל על עצמו אלא שבכל פעם השואל האלמוני ווידא עוד פרט בהות שלי: "זה לא אתה שגר בשדרות בלמוט 3?"

"זה אני." עניתי תוהה מניין למטריד האלמוני כל פרטיי האישיים. לבסוף התעצבנתי עליו ואמרתי: "אני לא יודע מה אתה רוצה ממני ומאיפה אתה יודע את פרטיי אבל לא השתתפתי בשום לווייה של אף מריה." האיש החזיר לי בזעם כבוש: "תראה אדוני אתה רשום בספר הלוויית של בית הקברות כמשתתף יחיד בלוויית של מריה וויט והיות שהיא הותירה צוואה על סך 780,000 דולר שיחולק שווה בשווה בין כל המשתתפים בלוויית. כעו"ד שמונה לבצע את הצוואה מצאתי אותך רשום כמשתתף יחד בלווייה. כלומר אתה אמור לרשת את כל הסכום. אני לא מבין למה אתה כל הזמן מכחיש את השתתפותך."

בלעתי את רוקי ושאלתי היכן בית הקברות הזה ממוקם והוא תיאר לי בדיוק את המקום אליו הגעתי בהיותי לחוץ לתפילת מנחה, בכביש המהיר לשיקגו. "אני מבין" אמרתי עכשיו בקול קצת נרגש, "אתה בטוח שאני המשתתף היחיד?". "יש רישום מדויק שלך בספר הלוויית" אמר העו"ד, עכשיו תגיד לי אם אתה מעוניין בכסף? כי אם לא יש לי מה לעשות בכסף הזה. "בטח מעוניין." אמרתי עדיין לא מאמין למזלי. "אבל תגיד לי איך זה שהיא הורישת את הכסף למי שילווה אותה, אין לה ילדים, בעל?"

"לא. היא ערירית כבר הרבה שנים וחייה בעצמאות רבה בלי ידידים או תומכים, מבחינתה מי שילווה אותה למנוחתה האחרונה הוא האדם הראוי." כך ירשתי אישה שלא הכרתי רק מפני שנוקקתי באופן דחוף להתפלל מנחה ולהעתיך בתפילה לבורא עולם בדרך לשיקגו. ירשתי סכום כזה רק מפני שגויה אלמונית וכפי הנראה ערירית עד למאוד ציוותה את רכושה למשתתפים בלווייתה ולמרבחה הצער איש לא השתתף. אני הנרשם היחיד הגעתי לשם לגמרי בהשגחה פרטית שרצתה להוכיח לי שרק תפילה אמיתית מביאה גאולה, גם בדרך בלתי מתקבלת על הדעת, במקום אשר כל המאמצים ההגיוניים כביכול נכשלו. אז זהו זה. בתוך כמה חודשים חזרנו לארץ עם הרבה כסף ותקווה חדשה ובעיקר עם אמונה גדולה בכוחה של תפילה ורק בני הקטן ממשיך לספר לכל מי שמאזין לו שבאמריקה אפשר להרוויח 780,000 דולר רק מהליכה לבית קברות. (עודד מזרחי הי"ו)